

Sygn. akt II CSK 307/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa W. W.
przeciwko B. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

W sprawie nie występuje żadna z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., choć skarżący (pozwany) odwołał się do oczywistej zasadności skargi.

W stanie faktycznym sprawy powód domagał się zwrotu określonej w pozwie kwoty, którą wpłacił firmie włoskiej (C.) na poczet ceny za maszynę nabytą następnie przez pozwanego w ramach prowadzonego przez pozwanego przedsiębiorstwa. Sądy *meriti* ustaliły, że strony niniejszego postępowania łączyła uregulowana w art. 720 k.c. umowa pożyczki. Pomimo zaprzeczeń pozwanego Sądy orzekające w sprawie uznały, że strony zawarły ustną umowę pożyczki, co w konsekwencji doprowadziło do uwzględnienia powództwa oraz oddalenia apelacji pozwanego.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił naruszenie art. 720 § 1 k.c., art. 74 § 1 k.c., art. 65 § 1 i 2 k.c., a także naruszenie przepisów postępowania - art. 3 k.p.c., art. 6 k.p.c., art. 227 k.p.c., art. 233 § 1, art. 328 § 2 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 385 k.p.c., art. 386 § 1 k.p.c., art. 229 k.p.c. Wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż jest ona oczywiście uzasadniona, w szczególności z uwagi na fakt rażącego naruszenia przez Sądy orzekające w sprawie art. 720 § 1 k.c., z którego wynika, że *essentialia negotii* umowy pożyczki

stanowi zobowiązanie biorącego do zwrotu pożyczki, podczas gdy pozwany zobowiązaniu takiemu zaprzeczył, a powód - w ocenie skarżącego - twierdzeń pozwu nie udowodnił.

Przedstawiony przez skarżącego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zdaje się wynikać z niezrozumienia instytucji przysądu, jak i samego charakteru skargi. Skarżący polemizuje przede wszystkim z oceną dowodów zgromadzonych w toku niewadliwie przeprowadzonego postępowania dowodowego. Poza tym, w istocie wszystkie zarzuty mające uzasadniać wniosek o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej dotyczą ustalenia faktów dokonanych przez Sądy *meriti* w oparciu o te dowody. Tymczasem, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez Sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.)

Należy przypomnieć, że zaskarżone skargą kasacyjną orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/01 OSNP 2004, nr 6, poz. 100).

Wniesiona skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona, albowiem zaskarżone orzeczenie nie narusza prawa w wyżej wskazanym znaczeniu. Oczywiście naruszenie prawa nie można utożsamiać nawet z rażącym jego naruszeniem. W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o takim kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Apelacyjny. Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającej poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło przede wszystkim

w interesie publicznym. Wbrew stanowisku zawartemu w skardze kasacyjnej Sady *meriti* nie dopuściły się kwalifikowanego naruszenia art. 720 § 1 k.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw